

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1743/07

van Francesco Musotto (PPE-DE), Raffaele Lombardo (PPE-DE) en Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN)
aan de Commissie

Betreft: Nationaal strategisch referentiekader voor het regionale ontwikkelingsbeleid 2007-2013

Wat vindt de Commissie ervan dat een lidstaat, na in overleg met de regio's criteria voor de verdeling van de communautaire middelen vastgesteld te hebben volgens de aanwijzingen van de Commissie, vervolgens van deze criteria afwijkt en in plaats daarvan besluit om een aanzienlijk deel van het geld (meer dan 40%) dat reeds was toegewezen aan doelstelling 1-regio's (convergentie), te bestemmen voor de uitvoering van nationale en interregionale operationele programma's, terwijl alle instanties van de meest getroffen regio herhaaldelijk hebben laten weten hier tegen te zijn?

Welke initiatieven zal de Commissie nemen na al eerder in een document ter evaluatie van het nationaal strategisch referentiekader van die lidstaat vastgesteld te hebben dat dezelfde bezwaren al eerder door deze regio waren geuit, namelijk:

1. De onttrokken middelen zouden worden besteed aan nationale operationele programma's zonder nadere vermelding van specifieke doelgebieden en zonder duidelijke territoriale verdeling van de middelen, behalve in sectoren waarvoor uitsluitend de regio's bevoegd zijn (zoals cultuur, natuur, toerisme) wat, zoals de Commissie opmerkt, ten koste gaat van de doeltreffendheid van het programma, terwijl ook het subsidiariteitsbeginsel wordt overtreden.
2. Ook in strijd met de overeengekomen criteria is dat het aandeel van de middelen voor de convergentiedoelstelling dat in de periode 2000-2006 besteed wordt aan nationale programma's wordt vergroot in plaats van verminderd, zoals was voorgeschreven.
3. Een deel van de middelen die de regio's worden onthouden, zou aangewend worden voor gewone staatssteun, wat in strijd is met het additionaliteitsbeginsel.

Wat vindt de Commissie ervan dat geen overleg is gepleegd met de regio die het sterkst getroffen is en bovendien een bijzonder statuut heeft, terwijl het vereiste regionale advies inzake het nationale strategische referentiekader maar bij één collegiale instantie is ingewonnen met meerderheid van stemmen?

Zou de Commissie niet het initiatief kunnen nemen tot een driepartijenoverleg waarbij de betrokkenen om de tafel gaan zitten om een oplossing te vinden voor dit geschil en zo verdere onenigheid te voorkomen?